

van de stedenbouw, nu wordt het toch tijd om dan wel iets te doen ter herinnering aan Loods 24'. Die opmerking had gevolgen: er kwam een 'Initiatiefgroep Herinnering Loods 24' tot stand, die slechts éénmaal heeft hoeven te vergaderen omdat men het snel eens was: niet - naast de bestaande monumenten op de joodse begraafplaats aan het Toepad en in de stadhuistuin - nòg een monument, maar een herinnering in de vorm van een straatnaam: Plein van Loods 24.

B. en W. stelden zich begin 1988 achter deze gedachte (wat de Initiatiefgroep ertoe bracht een boom te doen planten in het Rotterdam Woud in Israël; het certificaat hangt bij de kamer van de burgemeester). De opeenvolgende projectleiders 'Kop van Zuid' van de Dienst van Stadsontwikkeling hebben de gedachte inzake het plein bijzonder voorbeeldig gekoesterd. Maup Frenk heeft het enkele weken voor zijn dood nog mogen beleven dat hem de plattegrond van de landtong werd toegezonden, met daarop duidelijk aangegeven een ruim 'Plein van Loods 24'. De plattegrond liet ruimte voor 'verwante' straatnamen in de directe nabijheid. De naam Helmersstraat - symbool voor warmhartig joods volksleven in het vooroorlogse Rotterdam - was door de Straatnamencommissie zorgvuldig voor dit doel bewaard, en niet opnieuw gebruikt bij straatnaamgeving rondom het Weena.

Daarnaast heeft de Straatnamencommissie B. en W. geadviseerd om een nabije kade, met straks voorname bebouwing, te vernoemen naar Maup Frenk. Hij had zelf altijd gewaarschuwd dat bij eventuele verdere, 'verwante' naamgeving niet de fout moest worden gemaakt beroemde, welgestelde joodse Rotterdammers te vernoemen: '98 procent van de slachtoffers bestond uit de arme donders, de "sinaasappeljoden", zoals we wel zeggen'.

Zelf heeft Maup Frenk met de loop die zijn leven nam de kloof overbrugd tussen volksmassa en élite: de 'zoon van de voddenman uit de Benthemstraat' groeide uit tot de rector der grootste scholengemeenschap van de stad, en tot een graag aangehoorde autoriteit op het gebied van het onderwijs, van het joods-zijn, en van het levend houden van de herinnering aan de verschrikkingen van de tweede wereldoorlog. Binnen het socialisme, dat hij levenslang trouw was, had zijn mening groot gezag. Er zal trouwens zelden een zo sociale sociaal-democraat hebben bestaan als 'Maup Frenk, onderwijzer'; mild, menselijk, eeuwig onderwijzend, begenadigd verteller.